

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Godina XXIII. - br. 2, veljača 2021.

Suosjećanje za duše

Svetkovinu svete Marije De Mattias ove godine obilježavamo u vrlo posebnom i potpuno drugačijem povijesnom kontekstu, u odnosu na prethodne godine. Pandemija je promijenila i mijenja mnoge stvari. Vapaj krvi, što stiže sa svih strana svijeta sa svojim preminulima i bolesnima, sa svojim siromasima i migrantima, poziva nas osnažiti važnu dimenziju naše duhovnosti: suosjećanje za duše otkupljene Krvlju Kristovom. Molimo za potrebe svijeta, za braću i sestre za koje znamo da su u teškoćama ili koji izričito traže da za njih molimo Boga.

Zagovorna molitva stoga nas čini sredstvom nade, mostom koji pobjeđuje zlo, koji povezuje duše u hodu prema zajedničkom cilju da bismo se osjećali voljenima, jer smo svi djeca Božja. Zagovarati znači pobrinuti se za brata i sestru kako bi ih donijeli Isusu, znači dijeliti zajedno iste strahove i nade, znači ne ugasiti se u tami već hraniti svjetlost što dolazi od Ljubljenog Sina.

Zagovaranje je dijalog za druge i s drugima, zagovarati je biti ispunjen nutarnjim mukama i isprazniti božansku ljepotu iz sebe kako bi je darovali ugašenim, rezigniranim i tužnim pogledima. Zagovorna molitva je lijek onomu tko ju traži i obnova za onoga tko ju posreduje. Čin je to krajnje ljubavi u kojoj sudjeluje sva naša vjera, jer čistom radošću oblikuje najtvrdja, najsumnjičavija i najtužnija srca. Vjerodostojna je slika prijatelja uzetog čovjeka u Markovom evanđelju ili ona kada Mojsije zagovara za zdravlje naroda u pustinji ili ona Abrahama ili samog Isusa u Ivanovom evanđelju kada kaže: "molim te za ove, ali i za sve

koji će na njihovu riječ povjerovati" i tako možemo još mnoge nabrojati.

"Ali, što za Klanjateljicu znači zagovarati? Revno se oduševljavajmo i ispunimo srca ljubavlju na čast blagoslovljenog Boga; privodimo duše Isusovom boku. Krv Isusova je sva naša nada i sve naše dobro; krv prolivena s toliko ljubavi za naše vječno spasenje" (MDM, pismo 529.)

Zagovarati znači odgovoriti Ljubavi koja je na križu već sve dala: "Oslanjam se na njegovu riječ, koja ne ostavlja bez pomoći onoga tko joj se utječe. Kad se nađem do Njegovih nogu po Njegovoj milosti, srce mi se ispunja povjerenjem u Njegovu veliku dobrotu, ne samo za mene već i za dragog bližnjega". (MDM, pismo 150.)

Tako nas Marija De Mattias poučava da je molitva najmoćnije sredstvo za ublažavanje patnje drugih, za podizanje srca sa zemlje kako bi bili sudionici u dijeljenju boli, nade koja preobražava dragog bližnjega koji je prečesto ignoriran, zapostavljen. U tom bližnjemu je Krist i Njemu zahvaljujemo jer od nas čini filter života za vječno otkupljenje. "Nisam mogla zadržati suze zbog suosjećanja za duše koje su osuđene. Činilo mi se da Isus traži pomoć jer su ga one stajale Krvi." (MDM, pismo 884.)

Žrtva je, štoviše, volja prihvaćanja drugoga, briga za potrebe drugoga, pomoć u cvjetanju života. Nije frustracija ili slobodno izlivanje tužaljki, to je čin ljubavi što nosi duše Kristu, približava ih Njemu. U ovom vremenu pandemije nastavljamo, dakle, zagovorničko djelo da ni jedna kap Krvi Isusove, cijene našeg spasenja, ne bude izgubljena.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Uvodnik

Uvodnik

◇ Suosjećanje za duše

Prostor Vrhovne uprave

◇ "Bratstvo: mjesto vjernosti karizmi i poslanju"

Iz svijeta ASC

◇ Nova knjiga o sestrama Goeckner

◇ Plesačice Guadalupe

◇ Djela sestara instrument djelotvorne ljubavi

◇ Izravno Rim – Filipinski otoci

Kazalo

1	◇ Potres u Petrinji i okolici	7
	Prostor za JPIC/VIVAT	
2	◇ Papa Franjo – Svi smo braća: Revnost za Krista raspetoga i "dragog bližnjega"	8
	U Družbi	
4	◇ Kalendar Vrhovne uprave	9
4	◇ Rođendani: slavimo život	9
5	◇ Preselile su u kuću Očevu	9
6		

“Bratstvo: mjesto vjernosti karizmi i poslanju”

“Bratstvo: mjesto vjernosti karizmi i poslanju” bila je tema Godišnje skupštine vrhovnih poglavarica u Rimu, koja je održana pod ograničenim mjerama zbog Covid-19 od 12. do 14. siječnja na on-line platformi. Tema koju je izabrala animacijska grupa uključila je sve sudionike u vrlo aktualan sadržaj: nedavna enciklika “Svi smo braća” koju je Papa Franjo darovao svakoj osobi dobrevolje s pozivom Božjem narodu da prijeđe s “JA” na “MI”.

Ako je bratstvo poziv za svakog kršćanina, to više je za nas redovnice, pozvane u zajednicu kako bi bile znak jedinstva i proroštvo u svijetu.

Bili su to zanimljivi dani u kojima smo se obogatile ne samo predavanjima (prof. Rosanna Virgili i s. Nicla Spezzati), već i dijeljenjem iskustava i zajedničkim željama življenja bratstva kao plodnog odgovora u svijetu obilježenom konfliktima i podjelama.

Prof. Rosanna Virgili pozvala nas je iznova na proroštvo bratstva/sestrinstva podsjećajući da je

prvo poslanje redovničkog života svjedočanstvo zajedničkog života. Zajednički bratski život rađa se u Isusovoj zapovijedi: “po ovom će svi znati da ste moji učenici ako budete imali ljubavi jedni za druge” (Iv 13,35). Vjerodostojan bratski život vidljivo življen u zajednici već je apostolat – činiti ono što je naš Učitelj tražio od nas. Dakle, iako teško, to je prvo poslanje koje smo pozvane preuzeti svaki dan nanovo. Sva plodnost redovničkog života ovisi o kvaliteti zajedničkog bratskog života.

Još više, aktualna obnova u Crkvi i u redovničkom životu obilježena je traženjem zajedništva i zajednice. Stoga, redovnički će život biti utoliko znakovitiji koliko više uspije izgraditi bratsku zajednicu, u kojoj se traži Bog i u kojoj ga se ljubi iznad svega, a izgubit će, naprotiv, svoj razlog postojanja svaki put kada zaboravi ovu svoju kršćansku dimenziju ljubavi, koja je izgradnja male ‘Božje obitelji’ s onima koji su primili isti poziv.

U zajedničkom životu potrebno je razmatrati 'dobrotu Boga našega Spasitelja i njegovu ljubav za ljude' (Tit 3,4), koja se očitovala u Isusu Kristu. Ove riječi dobro izražavaju najbitniji dio zajedničkog redovničkog života. Jer redovnički život postaje 'schola amoris' ondje, gdje redovnice, ne samo poučavaju svijet, već i same uče umijeće ljubavi, vježbaju uzajamno milosrđe, postupno ulaze u empatiju i usvajaju suosjećanje.

S. Nicola Spezzati, ASC, pomogla nam je iščitati bratstvo kao laboratorij Duha, umjetnost živjeti suvremenost kritike vjere, mjesto misli i nasljedovanja Krista - sequela Christi življeno autentično. Nužno je vratiti se mistici nasljedovanja i bratstvo raste, živi, postaje vitalnije dok djeluje u istraživanju i novosti. Papa Franjo često govori o Crkvi u izlasku, o poznavanju periferija, i 'drugih mjesta' koja treba povezati s našim posvećenim životom za novu plodnost. Često nas potiče na novi egzodus (ex-odos): izlazak iz nas samih, iz naših malih svjetova, rigidnih shema ili teorijskih iluzija kako bi živjeli horizonte, pobijedili globalizaciju indiferentnosti, kako bi postali konkretno bližnji svakom nevoljniku i marginaliziranom. Ne možemo se svesti na autoreferencijalnu Crkvu koja zadržava distance i umnaža razlike (usp. EG 95), jer smo narod u hodu, sa sinodalnim stilom, svi zajedno na istom putu, (syn-odos), s istim osjećajem, u dijalogu i povjerenju među posvećenima u različitim oblicima i stilovima života i s drugim zvanjima u Crkvi.

I odzvanja poziv na hrabro obraćenje, staviti Krista kao princip i temelj bratstva; odzvanja poziv pronaći «čisti i nepresušni izvor duhovnog života» (DV 21) u svakodnevnom molitvenom i kontemplativnom slušanju Riječi. Tako s vodstvom Duha Svetoga u iskustvu meditacije i šutnje, u kontemplaciji i dijeljenju Riječ postaje izvor milosti, molitveni dijalog, apel obraćenja, proročki poziv i horizont nade.

«Ono što karakterizira posvećeni život je proroštvo», napisao je Papa Franjo (Apostolsko pismo II, 2). Na tom privilegiju je inzistirao na završnom sastanku, pozivajući nas na nove proročke putove, blizine i nade. Jasno je kako nije riječ o osobnoj improvizaciji, već je to plod Riječi

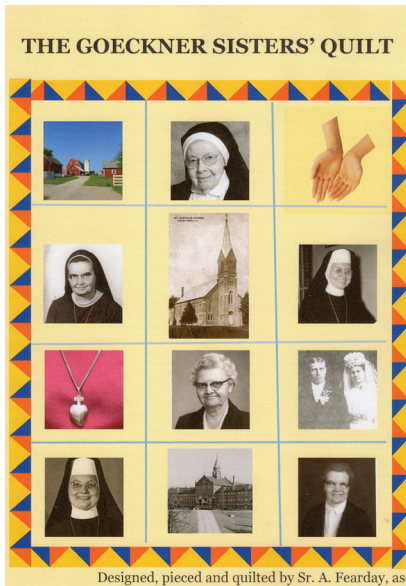
koju se slušalo poslušnim srcem što se ostvaruje u istinskom crkvenom zajedništvu. To traži strastveno istraživanje koje omogućuje "mistiku otvorenih očiju" pružajući brižnu solidarnost hodajući stazama slobode lakoćom apostola. (usp. Mt 10,9-10).

U stavu pozornosti potrebno je prihvatiti život bez sigurnosti, naučiti pronicati srcem punim ljubavi i prodornim okom u Božje planove koji se ostvaruju u novosti.

Više puta uočena je potreba za revizijom formi, struktura, formacijskih procesa, stila upravljanja, osjećaja crkvenosti. Uvjereni smo da trebamo živjeti obraćenje kao sklonost srca i ono se događa po «mistici blizine drugima s namjerom traženja njihova dobra» (EG 272) i promičući resurse (sredstva) također raspoloživa za duše putem Blaženstava. Dani bogati slušanjem i željama ... disanje široko za zajedničko sanjanje. (FT br. 9).

s. Nadia Coppa, ASC

Nova knjiga o sestrama Goeckner

„P o k r i v a č sestara Goeckner“ je biografija o šest sestara Klanjateljica. Knjiga je uokvirena u kontekst pokrivača, jer su zajedno ove sestre tijekom svoga života napravile više od 1.300 pokrivača.

P o d r š k a pokrivačima sadržana u dva

poglavlja, prvo o biskupu Creek, Illinois, njihovoj ruralnoj zajednici porijekla i drugo o njihovim precima, biološkim vezama kao i zajednici kojoj je svaka od njih pripadala.

Priča o pokrivaču, koja se proteže kroz cijelu knjigu, profil je života svake sestre. I na kraju, gornji dio pokrivača je kompozicija/mozaik sa slikama svake od šest sestara, zajedno s mozaikom simbola koji ih karakteriziraju. Knjiga je interaktivna. Na kraju svakog poglavlja čitatelj pronalazi pitanja na koja treba odgovoriti kako bi doprinio pokrivaču ... Neka ovaj pokrivač bude izvor konfrontacije, ljepote i inspiracije za svakoga od vas.

s. Ann "Anitawa" Fearday, ASC

Plesačice Guadalupe

Redovnice iz Centra Wichita, povodom blagdana Naše Gospe Guadalupske, 12. prosinca, podijelile su molitveni i plesni ritual s lokalnom župom Wichita. Ples su pratile matachines (plasna grupa) u čast zaštitnice Amerike, koja ima posebno mjesto u srcu meksičkog naroda.

Djelatnica župe Svete Ane, Teresa P., poučavala je plesu jednu grupu mladih župljana. Također, kreirala je njihovu vlastitu odjeću anguilla/nagile – odjeću koja se nosila u ovom posebnom spektaklu i u drugim programima tijekom cijelog dana. Svaka nošnja bila je ukrašena perlicama, vezom, perjem i drugim karakterističnim ukrasima.

Stoljetna tradicija plesa u Meksiku datira iz španjolskog kolonijalizma i časti Djevicu od Guadalupe.

Iako je temperatura one subote bila ispod nule, sestre i suradnici ujedini su se u plesu izvan Centra. Mnoge redovnice, posebno one koje borave u Centru Caritas, motrile su s prozora ili se okupljale u

solariju. Plesači su imali sliku Gospe tijekom cijelog plesa.

Neprekidno bubnjanje ukazivalo je na kucanje Isusova srca u Marijinoj utrobi. Na kraju je svaki plesač kleknuo pred Marijin lik da je počasti. Prije odlaska mladi su se okupili na tradicionalnom blagoslovu redovnica.

Tradicija matachina traje već stoljećima. Smatra se da su Španjolci donijeli ples u Novi svijet tijekom kolonijalnog razdoblja kao dio svoje tradicije. Godine 1531., prema katoličkim učenjima, Djevica Marija ukazala se kao tamnoputa Indijanka autohtonom siromašnom Indijancu Asteka po imenu Juan Diego, katoliku koji se obratio u Meksiku.

Kad su vlasti zatražile dokaz, Juan Diego pokazao je svoj ogrtač na kojem je Djevica čudesno ostavila utisnutu svoju sliku.

s. Diana Rawlings, ASC

Djelo sestara instrument djelotvorne ljubavi

Raditi sa sestrama Moly Parayil, Valsa Mamoottil i Shiny, iskustvo je koje mijenja život i osjećam se sretnikom i počašćenim jer sam mogao provesti više godina s njima u školi; ovo iskustvo donijelo je mnoge pozitivne preobrazbe u životu učenika, djelatnika i roditelja. Snažna i živa prisutnost sestara rađa osjećaj mira, jednostavnosti i milosti Božje među nama. Na neki način uopće nije bitno koliko je teška zadaća, jer se sve završi na iznenađujući način.

Radostan sam što mogu podijeliti neka konkretna djela, inicijative sestara, koje su nas ostavile bez riječi.

Na početku prošle školske godine desetak siromašnih učenika (riječ je o dječacima koji rade kao vozači, čuvari i dr. u školi) zatražili su da budu primljeni u našu Ustanovu, ali nisu mogli platiti školarinu, jer je bila previsoka za njihove ekonomske mogućnosti. Sestre su sve učinile kako bi privoljele službenike škole, roditelje i druge da žrtvuju džeparac kako bi se mogla platiti školarina. Strahujući kasnije da neće moći položiti prijemni ispit, sestre su ih zvale na pripremu kako ne bi pogriješili na ispitu; ja sam bio sretan što sam mogao biti jedan od učitelja koji se ponudio da im pomogne.

Naša škola je smještena u ruralnom području te nemamo učenike koji dolaze iz dobrostojećih obitelji, prema tome za mnoge je upis nedostižan san. Poznavajući dobro ovu situaciju sestre su odlučile da, bilo da je riječ o sporijim učenicima ili onima kojima je potrebna pomoć u učenju, trebaju primiti besplatnu pomoć od škole. Tako smo uz pomoć djelatnika organizirali nulti sat u danu i nakon školskih sati predmetni učitelji i same sestre imali su predavanja za dječake. Kako bi podržale učenike s ekonomskim teškoćama sestre su se obratile knjižarama, motivirajući vlasnike da školske knjige daju besplatno. Ove godine su rado odgovorili na poziv sestara govoreći kako su sretni što sudjeluju u inicijativi sestara da promiču dobro. Sestre su posjećivale obitelji osobito onih učenika iz IX. i X. razreda, kako bi ih ohrabrile da se dobro pripreme i polože ispite. Ova aktivnost je jako cijenjena od roditelja i kada su sestre nove u ovim mjestima učenici se sami nude da ih prate do njihovih kuća, vrlo plemenita gesta koja nas čini ponosnima na naše učenike i njihov dobar odgoj.

Geste ljubavnosti tijekom poplave i korona virusa

Često se zaustavim u razgovoru sa sestrama i poznajem njihov stil života i aktivnosti u koje su uključene. Jednog dana mi je jedna od sestara rekla kako kao Regija imaju praksu da se odreknu jednog jela svakog petka i tijekom božićnog i korizmenog vremena mesa, ribe ili ponekad i jednoga i drugoga, voća, jaja ... i novac koji tako prikupe koriste kako bi pomogle potrebnima. Čin me impresionirao toliko da sam toga trenutka odlučio da ću, sav ostatak moga života i ja kao i sestre, odreći se jednog jela kako bih doprinio pomaganju drugima.

Doista, ovo mi je otvorilo oči da na različite načine možemo pomoći onima koji su potrebni pomoći. Drugi dan sestre su nam rekle da su u zatvoru u našem gradu (Mathura) mnogi zatvorenici koji su pušteni ali ostaju u zatvoru jer nemaju čime platiti kaznu. Tako je ove godine za Božić župnik rekao tko god želi pomoći može ostaviti nešto novaca. Sestre su s nama podijelile svoju ideju da će se odreći božićnih darova i da će taj novac, i dodajući nešto novca iz zajednice, zajedno sa župnikom darovati za oslobođenje zatvorenika. Tako su se neki djelatnici, uključujući i mene, ujedinili sa sestrama i doprinijeli s određenom sumom na dobro ove časne i dostojanstvene geste.

Sestre se trajno obvezuju pomoći onim učenicima koji imaju probleme u ponašanju, koji su spori ili premalo zainteresirani, koji ne izvršavaju zadaću itd. Ovi nakon savjetovanja sa sestrama pokazuju pozitivan stav i napredak. Nakon posjeta sestara u nekim obiteljima vratio se mir. Podrška pružena sa strane Klanjateljica nije samo ekonomska već ponajviše duhovna; nude svoje vrijeme, snage, talente, ali najviše od svega ono što vrijedi je njihova dragocjena prisutnost.

Sestre nam govore o Bogu i o svemu onome što je On učinio i čini za nas unatoč različitostima u kastama, religijama ili ljudskom dostojanstvu i što se očituje preko njihovoga života. Svaka Klanjateljica je kao jedna kap u oceanu čovječanstva. Bez njih bi se u oceanu osjetio nedostatak.

Mr. Sukhdev Singh
Staff of St. Francis School – Mathura

Izravno Rim - Filipinski otoci

S. Nicla Spezzati, regionalna poglavarica, 29. studenoga 2020., povezala se preko platforme Teams s tri zajednice Klanjateljica Krvi Kristove koje žive u Tandang Sora, Marikina i Maasin. Vrijeme formacije (prva od tri etape) za sestre Klanjateljice koje su u razlučivanju glede pojednostavljenja struktura upravljanja. S. Nicla je pozvala sve na razmišljanje i dijeljenje na pitanje: Koje evanđeosko ASC sestrinstvo želimo izgraditi, dok idemo prema budućnosti? U tri susreta tražit će se izgradnja identiteta zajednice ASC, pozvane hoditi prema budućnosti. Ovaj prvi susret odvija se oko prve jezgre što ga je imao tematski odlomak za razmišljanje Mk 10, 35-45 usmjerujući se na Isusovu riječ: Među vama neka ne bude tako. Naprotiv, tko želi biti najveći među vama, neka vam bude sluga. U tematskoj prezentaciji slijedilo se intervjue

sestara, ulazeći i podubljujući sve više Isusovu riječ koja od svakog autoriteta traži djelovanje u znaku jednostavnosti i služenja. I sada, još u promišljanju onoga što se dijelilo, grupa se zaputila prema drugom susretu 13. prosinca. Klanjateljicama Krvi Kristove na Filipinima želimo mirno putovanje dok se priprema rad na novim strukturama, osim ako one koje imamo ne dopuste prolazak glasa Duha.

Iz biltena Focus Regija Italija

Potres u Petrinji i okolici

Potres jačine 6,3 pogodio je središnji dio Hrvatske u utorak, 29. prosinca 2020., nešto poslije 12:15 sati. Prema podacima EMSC-a, epicentar je bio 47 km jugoistočno od Zagreba, nekoliko kilometara od grada Petrinje. Nakon toga uslijedio je još niz slabijih potresa. Tlo na tom području i dalje se trese. U trenutku dok pišemo, tjedan je dana od razornog potresa, koji smo evo opet doživjele. Prvi je bio u ožujku, a pogodio je područje Zagreba, a ovaj je bio puno jači i s puno više žrtava. Strah, neizvjesnost, nespavane noći, svakodnevno podrhtavanje tla drži nas u napetosti i pripravnosti za bijeg ako se uopće može od ovoga pobjeći. No, nismo se tu zaustavile. U ime sestara Klanjateljica Krvi Kristove, mi, sestre iz Kutine i Nove Gradiške, pokušale smo se odmah uključiti u pomoć i zbrinjavanje nastradalih ljudi. Povezale smo se s Caritasom Sisačke biskupije, s volonterima širom Hrvatske i svim dobrim ljudima koji su nam se javili u želji da pomognu pogođenima potresom. Dobrota se odmah aktivirala i pokazala svoje iskreno srce. Naše Zajednice Krvi Kristove također su se uključile, iz Kutine i Zagreba te drugih mjesta. Na terenu je bilo dirljivo svjedočiti ljudskom duhu koji bez obzira na patnju i strah u sebi nosi nešto pozitivno i neslomljivo. Ljudi su nam ispričali svoj doživljaj potresa, gdje su bili i što su radili u tom trenutku, kako su osjećali neizmjernu tjeskobu i zabrinutost za živote svojih članova obitelji,

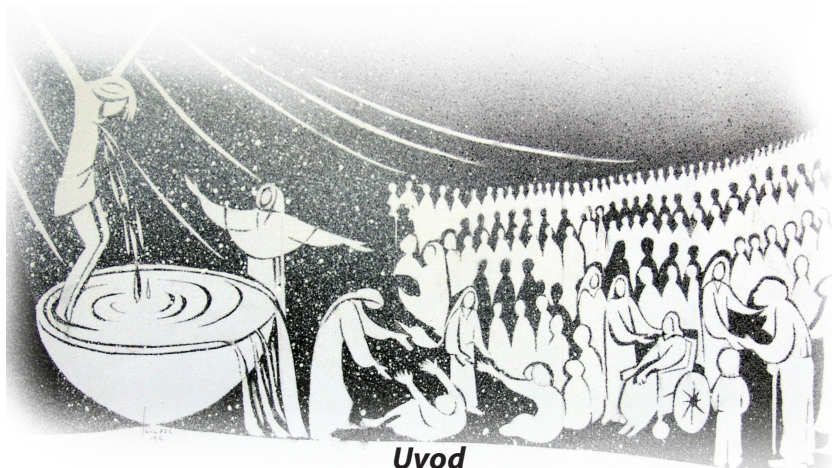
šok i tugu kada su shvatili kako je sve ono što su za života stvarali nestalo u jednom trenu ali i neizmjernu zahvalnost Bogu jer su ostali živi. U svojoj materijalnoj potrebi nisu zaboravili misliti jedni na druge. Znali su nam reći kako je potrebnije nekom drugom ili drugoj obitelji s više djece nego njima kojima smo došle. Prati nas rečenica ili više uzdah jednog čovjeka: "Dat će Bog ponovno, Bogu hvala!" Strah i neizvjesnost se doista nadvladavaju izlaskom iz sebe i pomaganjem dragom bližnjem tko god on bio. Biti u tim trenucima s ljudima značilo je više nego im dati kruh. Znali su da smo tu, da suosjećamo, da smo blizu i da nisu sami u svojoj nevolji. Zagrljaj, suza koja osjeća s drugim u njegovoj patnji, u ovakvim trenucima je Nebo na zemlji. I upravo to pokazuju Klanjateljice uz mnoge druge ljude dobre volje da je Krv Kristova izvor, snaga i obnova života.

s. Danijela Anić, ASC i s. Lucija Bijelić, ASC

Papa Franjo – Svi smo braća: revnost za Krista raspetoga i “dragog bližnjega”

Papa Franjo, enciklikom “Svi smo braća” istražuje izgradnju kulture mira i dijaloga radi zajedničkog rada, brige jednih za druge i nudi lijek protiv samouništenja i očaja, uključujući otvorenost prema ljubavi, milosrđu, ljubaznosti, odbacujući rat, nuklearno oružje i smrtnu kaznu.

Izražavam svoju zahvalnost sestri Sari Dwyer koja mi je poslala vodič za proučavanje bratstva i socijalnog prijateljstva o globalnim problemima, pripremljen u Uredu sestara iz Maryknoll. Prepoznajući kako je ovo vrlo koristan materijal za svaku od nas, pozivam sve na hod s enciklikom “Svi smo braća”, poglavlje po poglavlje. Ovaj mjesečni hod omogućit će nam usvojiti nauk Pape Franje i koristiti ga u izgradnji mira i solidarnosti u našim odnosima, u zajednici i u svijetu.

Uvod

“Velika mi je želja da u ovom vremenu, koje nam je dato živjeti, prepoznamo dostojanstvo svakog čovjeka i u svima iznova oživimo sveopću težnju za bratstvom među svima”.

Bratstvo među svima, muškarcima i ženama (FT 8).

Nadahnuće za ovu encikliku, kao što je bilo i za Laudato Si, Papa Franjo nam otkriva već u uvodnim riječima dokumenta: put svetog Franje Asiškoga koji je sve narode nazivao svojom braćom i sestrama (“Fratelli Tutti” “Svi smo braća”), i zbog toga je nazvan “svetac bratske ljubavi, jednostavnosti i radosti”.

Sv. Marija De Mattias vođena ljubavlju koja “nadilazi granice i geografske distance”, 1. ožujka 1834. napušta svog voljenog oca i svoju voljenu braću te započinje svoje prvo putovanje prema Acutu, Frosinone, pokazujući već tada svoju otvorenost srca i zauzetost za mir. Sv. Marija De Mattias, karizmatična žena, zapaljena dubokom revnošću za raspetog Krista i za “dragog bližnjega” obdarena je apostolskim dinamizmom iznenađujućim za svoje vrijeme, motivirajući tako svoje sestre koje “po molitvi i nošenju križa Kristova, po svakodnevnom sudjelovanju u izgradnji tijela Kristova, pomažu da svako stvorenje napreduje prema ‘onom lijepom poretku stvari što ga je Sin Božji došao utemeljiti svojom krvlju” (VŽ 3).

Kao što su sv. Franjo i sv. Marija De Mattias živjeli u skladu sa svima, tako nas Papa Franjo danas poziva dati vrijednost bratstvu i prijateljstvu, unatoč svih granica i podjela; on sam je, doista, 2019. zajedno s Velikim Imamom Ahmad Al-Tayyeb, potpisao u Abu Dhabiju Dokument o Ljudskom bratstvu za svjetski mir i zajednički suživot.

Ova enciklika koju je Papa Franjo započeo pisati prije pandemije pokazala se apsolutno hitnom i proročkom u ovoj situaciji, s obzirom na nesposobnost država da zajedno rade na rješenju još jednog problema koji se tiče svih nas. Svatko tko misli da jedino što može naučiti iz ovog vremena jest poboljšati ili reformirati postojeće sustave “negiranje je stvarnosti”, kaže Papa. Potrebno nam je oživljavanje “sveopće težnje prema bratstvu”.

Pitanje za razmišljanje:

Na koji način je sv. Marija De Mattias odgovorila izazovima svoga vremena?

s. Rani Padayattil, ASC

Kalendar Vrhovne uprave

nastavak kanonske vizitacije on-line u Regiji Indija

1.-3. veljače: trodnevnica sv. Mariji De Mattias

4. veljača: svetkovina sv. Marije De Mattias

8. veljače: susret Komisije za proučavanje dugoročne iskoristivosti generalne kuće

15.-19. Veljače: Istraživački laboratorij ... za osposobljavanje u ekonomskoj dimenziji - s. Monica Rini, glavna blagajnica i vijeće

28. veljače: susret Komisije za pripremu Ekonomskog direktorija

Rođendani: slavimo život

30 godina

s. Fathima Madduru 02/02/1991 Indija

40 godina

s. Grace Innocent Mwenda 27/02/1981 Tanzanija

50 godina

s. Marija Pujić 09/02/1971 Zagreb

s. Anna Grazia Di Liddo 26/02/1971 Italija

70 godina

s. Branka Gabrić 07/02/1951 Zagreb

s. Mara Matijević 25/02/1951 Zagreb

s. Grazia Cafaro 27/02/1951 Italija

80 godina

s. Loreta Cirella 02/02/1941 Italija

s. Maria Palamà 02/02/1941 Italija

s. Vittoria Tomarelli 05/02/1941 Italija

s. Margarita Bravo Sánchez 19/02/1941 Španja

s. Fernanda Annibale 21/02/1941 Italija

s. Maria Letizia Nardone 28/02/1941 Italija

90 godina

s. Maria Serena Martins do Vale (Raimunda) 01/02/1931 Manaus

Preselile su u kuću Očevu

03/01/2021 **s. Kornelia Schmid** Schaan

07/01/2021 **s. Maria Carpenito** Italija

07/01/2021 **s. Stephanie Mertens** SAD

25/01/2021 **s. Rosaria Salvemini** Italija

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Međunarodno glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove
Vrhovna uprava

Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXIII. - br. 2, veljača 2021.

Uredništvo:

Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Debora Brunetti

Prijevod

s. Danijela Anić - hrvatski

s. Betty Adams - engleski

s. Anastazia Floriani - kiswahili

s. Bozena Hulisz - poljski

s. Clara Albuquerque - portugalski

s. Miriam Ortiz - španjolski

s. Johanna Rubin - njemački